

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ในบทก่อน ๆ พอจะเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งจะแยกพิจารณาเป็น ๔ ประเด็นคือ

๑. ปัญหาทาง คำนวณปริภูมิ
๒. ปัญหาทาง คำนวณการตลาด
๓. ปัญหาทาง คำนวณผลิต
๔. ปัญหาทาง คำนวณรัฐบาล

ปัญหาทาง คำนวณปริภูมิ

จากการศึกษาและสังเคราะห์ของ ผู้เขียนพอสรุปได้ว่า ปัญหาทาง คำนวณปริภูมิ เป็นปัญหาเฉพาะ ปริภูมิภายในประเทศซึ่งมีสาเหตุมาจาก

๑. ปริภูมิส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องอาหารและโภชนาการ ทำให้ไม่รู้จักเลือกซื้อเฉพาะสินค้าที่มีคุณค่าอาหารคุ้มกับค่าของเงินที่เสียไป ดังนั้นอาหารกระป๋องบางชนิดที่คุณภาพไม่ได้มาตรฐานหรือบางครั้ง ไม่เหมาะสมที่จะบริโภคก็ยังสามารถขายได้ เนื่องจากปริภูมิใช้ราคาเป็นเครื่องตัดสินใจ

๒. ในบางครั้ง ปริภูมิมีรายได้น้อยไม่สามารถเลือกซื้อของชนิดอื่นมารับประทานเพื่อประทังชีวิตได้ต้องเลือกซื้ออาหารกระป๋องที่มีคุณภาพต่ำและราคาถูก จึงทำให้ผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้าคุณภาพต่ำออกขายในท้องตลาดได้

๓. ปริภูมิไม่มีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ เช่น ฉลากว่าเป็นสิ่งที่จะช่วยให้สามารถเลือกซื้อสินค้าได้ตรงกับความต้องการของตน เพราะผู้ผลิตจะต้องระบุส่วนประกอบที่สำคัญ วันเดือนปีที่ผลิต น้ำหนัก และรายละเอียดอื่น ๆ ที่ควรทราบไว้ในฉลาก ซึ่งจะช่วยให้ผู้ซื้อสามารถเลือกซื้อสินค้าที่ประโยชน์ถูกต้องตามความต้องการ ตลอดจนทราบว่าสินค้านั้นจะเก็บไว้ได้นานเท่าไร แต่เนื่องจาก ปริภูมิขาดความรู้และความสนใจเกี่ยวกับเรื่องฉลาก ฉลากจึงกลายเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตใช้เป็นเครื่องล่อใจให้ผู้ซื้อซื้อสินค้าโดยทำสีแสงรูปให้สวยงาม จึงล่อใจผู้ซื้อ และบางครั้งสินค้าในกระป๋องก็ไม่ตรงกับที่ระบุไว้ในฉลาก

๔. ปริภูมิขาดความรู้ในเรื่องมาตรฐานว่าจะช่วยให้ผู้ซื้อสินค้าที่มีเครื่องหมายมาตรฐาน ปริภูมิที่มีคุณภาพดี ราคายุติธรรม และมีลักษณะ ตลอดจนส่วนประกอบตรงตามที่ระบุไว้ในฉลาก จึงไม่เห็นคุณค่าของ

เครื่องหมายมาตรฐาน และไม่สนใจว่าสินค้าจะได้รับเครื่องหมายมาตรฐานหรือไม่ จึงทำให้สินค้าที่ได้รับเครื่องหมายมาตรฐานไม่ได้รับความสนใจและเชื่อถือจากผู้บริโภคภายในประเทศเท่าที่ควร บริษัทผู้ผลิตจึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะผลิตสินค้าใหม่คุณภาพดีมาตรฐาน เพื่อจะได้ออมาตรฐาน เพราะเครื่องหมายมาตรฐานไม่ช่วยให้ขายดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

๑. สมาคมผู้บริโภค ผู้ผลิต รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับโภชนาการและการมาตรฐาน เพื่อให้เลือกซื้อเฉพาะอาหารกระป๋องที่มีคุณภาพกับเงินที่เสียไป และให้ความสนใจที่จะเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพดีมาตรฐาน ซึ่งจะทราบได้จากการสังเกตตรามาตรฐานที่แสดงอยู่ที่สินค้า ถ้าผู้บริโภคสนใจที่จะเลือกซื้อสินค้าที่มีเครื่องหมายมาตรฐาน ก็จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้ผลิตสนใจที่จะผลิตสินค้าตามมาตรฐาน และขอใช้ตรามาตรฐานมากขึ้น

สำหรับการเผยแพร่ความรู้และข่าวสารเกี่ยวกับการมาตรฐานนั้น ปัจจุบันสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ดำเนินงานอยู่แล้ว โดยจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เช่น "สมอ.สาร" "ยานบก" "คู่มือผู้ซื้อ" เพื่อแจกจ่ายและจำหน่ายกับประชาชนทั่วไป

นอกจากจัดทำเอกสารเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์แล้ว ปัจจุบันโทรทัศน์และวิทยุเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์ให้ผลดียิ่ง จึงน่าจะพิจารณาจัดรายการแนะนำเรื่องเกี่ยวกับโภชนาการและการมาตรฐานทางโทรทัศน์และวิทยุ เพื่อให้ความรู้และข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๒. ส่งเสริมบทบาทของสมาคมผู้บริโภคที่ได้มีการก่อตั้งขึ้น เช่น สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค เพื่อให้เป็นปากเป็นเสียง ของผู้บริโภคและมีอำนาจในการต่อรอง กับผู้ผลิตและ เรียกร้องสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้บริโภค

ปัญหาทางด้านการตลาด

๑. ปัญหาการทำผลิตภัณฑ์ให้ต่างไปจากผลิตภัณฑ์อื่นในท้องตลาด

การทำผลิตภัณฑ์ให้ต่างจากผลิตภัณฑ์อื่น ๆ (Product Differentiation) เป็นกลวิธีทางการตลาดอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมการขาย ทำให้สินค้าสามารถขายได้ในท้องตลาดแต่การมาตรฐานเป็นเรื่องของการทำสินค้าให้มีคุณภาพอยู่ในระดับเดียวกัน และลक्षणแบบให้เหลือเท่าที่จำเป็น ดังนั้นเมื่อนำเอา

วิธีการของการมาตรฐานมาใช้เพื่อประโยชน์ในการประหยัดและทำให้สินค้าเป็นที่เชื่อถือยอมรับแล้ว ก็จะต้องหาวิธีการอื่นมาใช้ในการแข่งขันแทนการทำผลิตภัณฑ์ให้ต่างจากผลิตภัณฑ์อื่น โดยอาจจะใช้วิธีดังต่อไปนี้

- ๑. ปรับปรุงวิธีการผลิตและการดำเนินการขายให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ต้นทุนในการผลิตและการขายต่ำลง สินค้าสามารถขายได้ในราคาถูกลงทำให้สามารถใช้ราคาเป็นเครื่องมือในการแข่งขันกับคู่ต่อสู้ได้
- ๒. ปรับปรุงรูปแบบของภาชนะบรรจุให้แตกต่างไปจากผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งชั้น หรือมีความสะดวกในการใช้การเก็บรักษามากกว่า เช่น บรรจุในกระป๋องที่สามารถเปิดฝาได้ง่าย โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือเปิดกระป๋อง หรือบรรจุในกระป๋องที่เก็บง่าย เช่น ปลายกระป๋องมีทั้งบรรจุในกระป๋องรูปทรงกระบอก รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และรูปกลมรี ผู้ซื้อสามารถเลือกซื้อได้ตามความพอใจ

๒. ปัญหาผู้บริโภคในบางประเทศต้องการสินค้าที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน

การกำหนดมาตรฐานผลไม้มะม่วง เป็นมาตรฐานบังคับมีผลทำให้ผู้ผลิตผลไม้มะม่วงต้องทำผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ แต่ปัจจุบันมีประเทศในแถบแอฟริกาต้องการซื้อส้มมะม่วงกระป๋องที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานของประเทศไทย ซึ่งจะทำให้ราคาถูกลงกว่าราคาที่ซื้อขายกันอยู่ในปัจจุบัน แต่ผู้ผลิตก็ไม่สามารถผลิตสินค้าตามความต้องการนั้นได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานกำหนดไว้ ดังนั้นผู้ผลิตจึงยื่นขอเสนอให้ทางรัฐบาลปรับปรุงมาตรฐาน โดยลดหย่อนในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ต้องการ และเกณฑ์ขอบพวงที่ยอมให้มีได้ เพื่อจะได้สามารถผลิตส้มมะม่วงกระป๋องตามความต้องการของผู้ซื้อออกขายได้ และระหว่างนี้กำลังอยู่ในระหว่าง การเสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณาอยู่

ข้อเสนอแนะ มาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้รับการยอมรับจากประเทศต่าง ๆ และมีผลทำให้สามารถส่งส้มมะม่วงกระป๋องไปขายในตลาดต่างประเทศได้ ถาลดหย่อนในเรื่องคุณลักษณะที่ต้องการและเกณฑ์ขอบพวงที่ยอมให้มีได้ จะทำให้ภาพพจน์ (Image) ของส้มมะม่วงกระป๋องจากประเทศไทยเสียไป ประเทศผู้ส่ง เขาจะมีความรู้สึกว่าคุณภาพต่ำลง และอาจจะส่งช้อนย่อยลงหรือเลิกสั่งก็ได้

สิ่งที่น่าจะทำได้โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหาย ดังที่กล่าวมาแล้วคือการกำหนดเป็นมาตรฐานระดับ (Grade) ใหม่ขึ้นมา โดยให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ต้องการและเกณฑ์ขอบพวงที่ยอมให้มีได้

ต่างไปจากมาตรฐานเดิม แต่ส่วนประกอบที่เห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่สามารถลดหย่อนได้ยังคงอยู่เหมือนเดิม ทั้งเช่นมาตรฐานสับปะรดกระป๋องของสหรัฐอเมริกา มีการแบ่งออกเป็น ๔ ระดับด้วยกัน คือ

- ๑. Grade A หรือ Fancy
- ๒. Grade B หรือ Choice
- ๓. Grade C หรือ Standard
- ๔. Substandard

หรือของประเทศสิงคโปร์แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ

- ๑. Golden Choice
- ๒. Standard
- ๓. Substandard

และถ้ามีการกำหนดระดับเพิ่มขึ้นแล้วจะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศต่าง ๆ ที่เคยสั่งซื้อสินค้าและประเทศที่เป็นสมาชิกองค์การมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ทั่วกัน ได้ทราบถึงรายละเอียดและขอแตกต่างของมาตรฐานทั้งสอง ระดับที่ประเทศไทยได้ปรับปรุงขึ้นใหม่อย่างทั่วถึง

๓. ปัญหาเกี่ยวกับฉลาก

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าควยคำแนะนำทั่วไป เกี่ยวกับฉลากสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กำหนดความขอความในฉลากอย่างน้อยจะต้องมี

- ๑. ชื่อผลิตภัณฑ์
- ๒. มิติ หรือปริมาณหรือน้ำหนักสุทธิของผลิตภัณฑ์ในระบบเมตริก

^๑ United States Department of Agricultural, United States Standard for Grades of Canned Pineapple (Washington D.C. : 1957) p: 7

^๒ Colony of Singapore Government Standard for Canned Pineapple Singapore Government Gazette Supplement No. 131 Saturday February 14, 1959

๓. ชื่อสารเคมีที่เคมิลงไป

๔. เลข หรือ อักษร หรือรหัสแสดงครั้งที่ทำ วัน เดือน ปี ที่ทำ วันเดือนปีที่หมกอายุการใช้
ตามความจำเป็นของประเภทผลิตภัณฑ์

๕. ชื่อผู้ทำประเทศผู้ทำ ชื่อผู้บรรจุ หรือผู้จัดจำหน่าย

๖. ขอควรระวัง และวิธีการใช้เฉพาะ

๗. ชั้นของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่จัดแบ่งตามคุณภาพ

๘. วิธีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ เพื่อรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น (ถ้ามี)

ในทางปฏิบัติผู้ผลิตจะใช้รหัส เพื่อบอกวัน เดือน ปี ที่ผลิตสินค้า โดยที่ผู้บริโภคจะไม่ทราบ
ว่ารหัสนั้นหมายถึงวันที่เท่าไร และบางครั้งฉลากไม่ตรงกับของที่บรรจุอยู่ใน

ขอเสนอแนะ

๑. ควรจะกำหนดให้ระบุ วัน เดือน ปี ที่ผลิตสินค้านั้น และหรือวัน เดือน ปี ที่สิ้นค่านั้นหมก
อายุเป็นตัวอักษร เพื่อผู้บริโภคจะได้อ่านว่าสินค้านั้นหมกอายุหรือยัง เพราะในัจจุบันผู้บริโภคยังไม่วิธีการ
ที่จะตรวจสอบหรือแสดง ความคิดเห็นให้ผู้ผลิตยอมรับ เนื่องจากการรวมกลุ่มของผู้บริโภคยังเป็นไปในระยะเริ่ม
แรก และไม่มีบทบาทมากนัก ดังนั้นรัฐบาลจึงควรจะเป็นผู้ดำเนินการนี้เพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของผู้บริโภค

๒. ในการกำหนดภาวคองระบุ วัน เดือน ปี เป็นตัวอักษรที่ฉลากนั้นจะต้องมีการตรวจตราควบคุม
ให้ระบุให้ตรงกับวันที่ผลิตจริง เพราะตามปกติผลไม่กระป๋องที่ผลิตขึ้น จะต้องเก็บไว้อย่างน้อย ๒ สัปดาห์แล้ว
จึงจะส่งออกขาย และบางครั้งโรงงานจะผลิตไปเรื่อย ๆ และเก็บสินค้าไว้ เมื่อมีกำลังซื้อจึงจะปิดฉลากแล้ว
ส่งขาย เพื่อให้วัน เดือน ปี ที่ระบุในฉลากตรงกับวัน เดือน ปี จริงที่ทำการผลิต จึงควรกำหนดให้ระบุ
วัน เดือน ปี ที่ผลิตเป็นรหัสที่ฝากระป๋อง เหมือนเดิม และให้ระบุเป็นตัวอักษรที่ฉลากด้วย โดยที่เจ้าหน้าที่ของ
รัฐบาลจะเป็นผู้ทราบรหัส และควบคุมให้วันที่ ที่ระบุเป็นรหัสบนฝากระป๋องตรงกับวันที่ที่ระบุเป็นตัวอักษรที่ฉลาก

๓. นอกจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลควรจะต้องควบคุมและตรวจ เรื่อง การทำฉลากให้ตรงกับของที่บรรจุอยู่
ในกระป๋องอย่างจริงจัง เพื่อให้สินค้าของเราเป็นที่เชื่อถือของผู้บริโภคทั้งในและนอกประเทศ

ปัญหาทาง คำนวณผลิต

๑. ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ ปัจจุบันโรงงานผลิตผลไม้กระป๋องทำการผลิตประมาณร้อยละ
๓๐ - ๕๐ ของกำลังการผลิตเท่านั้น เพราะขาดแคลนวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิต ซึ่งการขาดแคลนวัตถุดิบมี
สาเหตุมาจาก

(๑) สับปะรดและผลไม้อื่น ๆ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมากตามฤดูกาล เช่น สับปะรดจะมีมากในช่วงเดือน เมษายน ถึง มิถุนายน

(๒) ผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทยยังต่ำมาก เนื่องจากวิธีการเพาะปลูกยังล้าสมัย การชลประทานไม่เพียงพอ

(๓) ขาดการวางแผนที่ดี เช่นการให้บัตรส่งเสริมในการตั้งโรงงานผลไม้กระป๋อง ไม่ได้คำนึงถึงวัตถุดิบที่จะมาป้อนโรงงาน ความช่วยเหลือของรัฐบาล ทั้งในด้านการเงิน และในด้านอื่น ๆ ยังอยู่ในวงจำกัด

(๔) การขายผลผลิตของชาวไร่ ให้กับโรงงานต้องผ่านพ่อค้าคนกลางทำให้ต้นทุนวัตถุดิบราคาสูงขึ้น และถ้าสับปะรดสักราคาคือชาวไร่ก็จะนำไปขายตามท้องตลาดแทนที่จะขายให้โรงงาน ซึ่งทำให้บางครั้งโรงงานจำเป็นต้องรับซื้อในราคาสูงมาก จากพ่อค้าคนกลาง เพื่อให้เพียงพอต่อการผลิต

ขอเสนอแนะ

๑. กรมวิชาการเกษตร ควรให้ความช่วยเหลือและแนะนำแก่ชาวไร่ เรื่องวิธีการเพาะปลูก การขยาย ขยายแมลง และการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้คุณภาพและขนาดของสับปะรดตามที่โรงงานต้องการ และสามารถส่งให้โรงงานได้อย่างสม่ำเสมอ

๒. ควรส่งเสริมให้มีการค้นคว้าวิธีการที่จะทำให้มีสับปะรดป้อนโรงงานได้ตลอดปี^๓ เช่น การยืดเวลาการเก็บเกี่ยวออกไป โดยรักษาสับปะรดไว้กับต้น ทำให้ชาวไร่ไม่ต้องรีบเก็บสับปะรด และขายแข่งกันในช่วงที่มีสับปะรดมาก ซึ่งวิธีการนี้ใช้โดยผลมากในรัฐฮาวาย สหรัฐอเมริกา

๓. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรควรให้การช่วยเหลือชาวไร่สับปะรดโดยการปล่อยเงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ๒ ประเภท คือ

(๑) การให้กู้กับชาวไร่ที่ปลูกสับปะรดอยู่แล้ว และต้องการลงทุนเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นตามแบบอย่างใดของโรงงาน

(๒) การให้กู้กับชาวไร่ทั่วไปที่ต้องการหันมาปลูกสับปะรด การที่ดอกเบี้ยประเภทเพราะวงเงินของการกู้ประเภทหลังจะมากกว่า เนื่องจากในระยะเริ่มแรกต้องใช้เงินมากในการปรับปรุงที่ดิน และซื้อพันธุ์สับปะรด

^๓ ฝ่ายวิจัยสินค้าเกษตรกรรม รวมบทความเกี่ยวกับสินค้า กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ (พระนคร โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์ ๒๕๑๕) หน้า ๓๗ - ๓๘

๔. ส่งเสริมการปลูกผลไม้ชนิดที่สามารถนำมาทำเป็นผลไม้กระป๋องได้ เช่น บริษัทอาหารสยาม จำกัด ได้รวมมือกับการบริหารส่วนจังหวัดลำปาง และสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ตั้งโครงการชื่อว่า "โครงการจัดที่ดินประกอบอาชีพตามพระราชปราชญ์จังหวัดลำปาง" โครงการนี้จัดขึ้นตามพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องจากพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรโรงงาน และไร่ของบริษัทอาหารสากล จำกัด ซึ่งไถจ้างชาวบ้านมาทำงานในไร่ของโรงงาน และรับค่าจ้างเป็นรายเดือน จึงทรงให้คำแนะนำว่าบริษัทควรจะช่วยสอนความรู้ในการเพาะปลูก และให้ชาวบ้านที่มีที่ดินกลับไปเพาะปลูก ในที่ดินของตนเอง แล้วส่งพืชไร่มาขายให้โรงงาน สำหรับชาวไร่ที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ควรจัดสรรที่ดิน ให้ทำกิน แต่ไม่ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น จะเป็นการส่งเสริมให้ชาวบ้านมีความขยันขันแข็ง และช่วยให้ไม่เกิด ปัญหาการเรียกร้องค่าแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้หลังจากที่ชาวบ้านได้ทำงานไปนาน ๆ ย่อมต้องการ ค่าแรงที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น บริษัทและองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงได้รับสนองพระกระแส โดยองค์การ บริหารส่วนจังหวัดลำปาง จัดสรรที่ดินประมาณ ๔๐๐๐ ไร่ ที่กิ่งอำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง เพื่อให้ ชาวบ้านที่ไม่มีที่ทำกินของตนไถมาอยู่ และทางบริษัทได้ให้ความร่วมมือกับ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ใน การแสวงหาที่ดินดังกล่าว ทำถนน หาแหล่งน้ำ และบริษัทได้สอนวิชาการเกษตรสมัยใหม่ให้กับชาวบ้าน ด้วย พืชที่แนะนำให้ชาวบ้านปลูกได้แก่หน่อไม้ฝรั่ง เห็ดแชมปิญอง ทำให้โรงงานมีวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต แอกตุกุกาลผลิตสับปะรด มีผลผลิตที่จะส่งออกขายได้ ไม่ต้องหยุดการผลิตเสียเฉย ๆ เนื่องจากขาดวัตถุดิบ

นอกจากนั้น ในปัจจุบันคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนยังได้พิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุนใน กิจการเพาะปลูกขนาดใหญ่ เพื่อนำผลผลิตป้อนโรงงานอุตสาหกรรม และตลาดภายในประเทศ ซึ่งปัจจุบัน มีผู้รับบัตรส่งเสริมเพื่อเพาะปลูกผลไม้ป้อนโรงงานผลไม้กระป๋องแล้ว ๓ ราย จึงควรที่ประชาชน และบริษัท ผู้ผลิตอาหารกระป๋องจะสนใจที่จะดำเนินการและขอรับบัตรส่งเสริมการลงทุนดังกล่าว เพื่อเพิ่มปริมาณวัตถุดิบ สำหรับโรงงานผลไม้กระป๋อง อันจะช่วยแก้ปัญหาสำคัญของอุตสาหกรรมนี้ได้

๒. ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง จากการศึกษาคำนวณต้นทุนการผลิตสับปะรดกระป๋องของกรม เศรษฐกิจการพาณิชย์ ปรากฏว่าต้นทุนผันแปรของการผลิตสับปะรดกระป๋องขนาด ๒๐ ออนซ์ ๒๔ กระป๋องต่อหีบ พอคำนวณได้ดังนี้

๔ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน รายงานประจำปีสำนักงานส่งเสริม การลงทุน (เอกสารโรเนียว) หน้า ๕๕

๕ ฝ่ายวิจัยสินค้าเกษตรกรรม เรื่องเดิม หน้า ๒๔

ตารางที่ ๖ - ๑ ต้นทุนต้นแปรในการผลิตสับประรดกระป๋อง

วัตถุดิบที่ใช้	หน่วย	ปริมาณ	มูลค่า/บาท
๑. กระจกขยตรา	แผ่น	๒๔	๖.๗๐
๒. กลอง	กลอง	๑	
๓. น้ำตาล	ก.ก.	๑/๒	๒.๕๐
๔. กระป๋อง	ก.ก.	๒๐.๓๘	๓๐.๐๐
๕. กาว	กรัม	๒๐.๐๐	
๖. คีมุก	กรัม	๗.๗	๓.๐๐
๗. กรด	กรัม	๑๐.๕๓	
๘. สับประรดสด	ก.ก.	๔๕	๓๓.๗๕
๙. อื่น ๆ	-	-	๕.๐๐
รวมต้นทุนต้นแปร	-	-	๘๐.๙๕

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

จากตารางที่ ๖ - ๑ จะเห็นได้ว่าต้นทุนผันแปรสับปะรดกระป๋องคกประมาณหีบละ ๘๐.๕๕ บาท ในจำนวนที่เป็นค่ากระป๋องรอยละ ๔๑.๒๕ และค่าสับปะรดสกรอยละ ๓๗.๐๕ ของต้นทุนทั้งหมด จึงนับได้ว่าค่ากระป๋อง และค่าสับปะรดสกรเป็นต้นทุนส่วนใหญของการผลิตสับปะรดกระป๋อง การที่ต้นทุนวัตถุดิบทั้งสองมีราคาสูง เนื่องจาก

๑. ชาวไร่นิยมปลูกสับปะรดเพื่อขายให้กับห้องตลาดที่ผู้บริโภครู้ชื่อไปรับประทานสด ๆ จึงปลูกสับปะรดผลใหญ่ เพราะขายได้ราคาดีเนื่องจากการขายใช้วิธีชั่ง และคิดราคาตามน้ำหนัก ทางโรงงานต้องซื้อสับปะรดผลใหญ่ ราคาแพงมาใช้ในการผลิตทั้ง ๆ ที่ไม่จำเป็น

๒. การซื้อของผ่านพ่อค้าคนกลางทำให้ราคาสับปะรดสูงขึ้นเพราะพ่อค้าคนกลางจะบวกกำไรในราคาสับปะรดและถ้าเป็นเวลาที่ขาดแคลนสับปะรดพ่อค้าคนกลางก็จะโง่งราคา ทำให้ราคาสับปะรดสูงกว่าที่ควรจะเป็น

๓. เหล็กอาบที่ผู้ที่ใช้ทำกระป๋อง ต้องสั่งจากต่างประเทศ และในการนำเข้านั้นจะต้องวางเงินมัดจำค่าภาษีอากรเป็นเงินสด เมื่อมีการส่งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปออกแล้วกรมศุลกากรจึงจะคืนภาษีให้ ๗ ใน ๘ ส่วน แต่การขอรับเงินคืนมีพิธีการมากและกินเวลานานทำให้ผู้ผลิตที่ไม่มีเงินทุนเพียงพอต้องเสียดอกเบี้ยสำหรับเงินค่าภาษีอากรที่กรมศุลกากรเก็บไว้เป็นผลทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ๖

ขอเสนอแนะ

๑. ส่งเสริมการปลูกสับปะรดแบบแถวคู่ ๗ ซึ่งจะทำให้ประหยัดเนื้อที่ ค่าใช้จ่ายและแรงงานในการกำจัดวัชพืช เพราะการปลูกแบบแถวคู่สับปะรดจะขึ้นเบียดกันจึงเป็นการช่วยพยุงกันไว้ไม่ให้ล้ม ช่วยรักษาความชื้นในดินไว้และช่วยให้การใส่ปุ๋ยสะดวก การปลูกแบบเนื้อที่ ๑ ไร่จะได้สับปะรด ๖,๕๐๐ - ๘,๐๐๐ ตัน ในขณะที่การปลูกแบบแถวเดี่ยวซึ่งเคยนิยมทำกันอยู่เนื้อที่ ๑ ไร่จะได้สับปะรด ๒,๕๐๐ - ๓,๐๐๐ ตัน นอกจากนั้นสับปะรดที่ปลูกแบบแถวคู่จะมีผลเล็กเหมาะสมกับการนำไปผลิตเป็นผลไม้กระป๋อง เมื่อผลผลิตได้ปริมาณมากชนชาวไร่จะได้เงินมากขึ้น แต่ราคาจะลดลงทำให้ทุนการผลิตของโรงงานลดลงด้วย

๖ บรรพต หงษ์ทอง, นวัตกรรม กระสับ การผลิตและการค้าผลไม้กระป๋อง กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ (พระนคร : โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์ ๒๕๑๗)

๗ ธนาคารกรุงเทพจำกัด "อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฉบับประจำวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๑๗

๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันในรูปสหกรณ์ และให้สหกรณ์เป็นผู้จัดจำหน่าย สับปะรดที่สมาชิกปลูกได้เป็นการตัดปัญหาพอกาคนกลางที่มารับซื้อสับปะรดจากไร่ในราคาถูกและนำไปขายให้ โรงงานโดยบวกกำไรมากเกินไปหรือถ้าในกรณีที่ขาดแคลนสับปะรดก็จะยิ่งโก่งราคา โรงงานจำต้องซื้อใน ราคาแพงทั้งที่ชาวไร่ขายให้กับพอกาคนกลางในราคาไม่แพง การรวมตัวกันในรูปสหกรณ์ผู้ผลิตและผู้ขายนี้ เคยประสบความสำเร็จแล้วในไต้หวัน โดยสหกรณ์จะเป็นผู้รวบรวมผลิตผลของสมาชิกและเป็นตัวแทนของสมาชิก ในการตกลงราคากับโรงงาน

๓. บริษัทควรมายามเพิ่มการทำไร่ของโรงงานเองให้มากขึ้น โดยอาจจะรับบัตรส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพราะการทำไร่ของโรงงานได้ผลผลิตต่อไร่มากกว่าของชาวไร่ เนื่องจากโรงงานมีการนำวิธีการเพาะปลูกแบบใหม่มาใช้จากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ผลิตเฉลี่ย ต่อไร่ของชาวไร่เท่ากับ ๒,๑๓๕ กก. ในขณะที่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของโรงงาน เท่ากับ ๘,๐๐๐ กก.

๔. กรมศุลกากรควรปรับปรุงวิธีการในการนำเข้าและการงดเว้นเก็บภาษีเหล็กอาบสังกะสีให้ สะดวกและรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนการผลิตของผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องลดลง

ปัญหาทางค่าน้ำรัฐบาล

๑. ปัญหาในการกำหนดมาตรฐาน

ปัจจุบันสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน เป็นหน่วยงานใหม่เพิ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ดำเนินงานอย่างรีบด่วนในการกำหนดมาตรฐานปัจจุบัน ได้กำหนดมาตรฐานและประกาศใช้ แล้ว ๑๔๘ มาตรฐาน (กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐) เป็นมาตรฐานบังคับ ๕ มาตรฐาน มาตรฐานแต่ละเรื่องจะใช้ เวลาดำเนินการนับตั้งแต่เริ่มพิจารณาร่างมาตรฐานจนถึงประกาศใช้เป็นทางการเฉลี่ยประมาณ ๑ ปี ทั้งนี้ในการกำหนดมาตรฐานจึงประสบความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐาน อันมีสาเหตุเนื่องจากขาดเอกสารอ้างอิงที่จะเป็นข้อมูลและเครื่องประกอบการตัดสินใจของคณะกรรมการวิชาการ ทั้งนี้เพราะ

- (๑) ไม่มีแหล่งรวบรวมข้อมูล เอกสารอ้างอิง และผลการทดสอบเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

๘ บรรพต หงษ์ทอง, นวัตกรรม กระสิณ เรืองเข็ม หน้า ๑๑๓

(๒) คณะกรรมาธิการว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศยังกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับผลไม้กระป๋อง ไม่เป็นที่เรียบร้อย ขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นสำรวจใหม่ประเทศต่าง ๆ ครอบงำ จึงยังไม่สามารถให้ข้อมลหรือเอกสารอ้างอิง เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานอาหารใดมากนัก ต่างกับ คณะกรรมาธิการทางเทคนิคไฟฟ้าระหว่างประเทศซึ่งจัดตั้งขึ้น เพื่อกำหนดมาตรฐานสินค้าที่เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้า ใดที่กำหนดมาตรฐานเสร็จเรียบร้อยเป็นจำนวนมาก และใช้เป็นที่อ้างอิงได้ทำให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสามารถกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับใช้ในประเทศได้อย่างรวดเร็ว และสำเร็จเรียบร้อยไปแล้วหลายมาตรฐาน

(๓) โรงงานต่าง ๆ มิได้มีการเก็บข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของโรงงานไว้เมื่อ ต้องการทราบส่วนประกอบหรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องทำการวิเคราะห์ใหม่ทั้งสิ้น ทำให้เสียเวลาในการ วิเคราะห์และรอนานมาก

(๔) ขาดกำลังคนที่มีความชำนาญและความรู้ในเฉพาะสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง ที่จะมา รับผิดชอบในการดำเนินงานให้การกำหนดมาตรฐานเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ขอเสนอแนะ

ควรจัดตั้งศูนย์รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับมาตรฐานที่ประเทศต่าง ๆ หรือองค์การระหว่างประเทศ กำหนดขึ้น และรวบรวมผลการทดลอง การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลน ข้อมูล และ เอกสารอ้างอิง ในการกำหนดมาตรฐานอันจะทำให้การกำหนดมาตรฐานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ศูนย์รวบรวม เอกสารนี้อาจตั้งขึ้นในรูปหน่วยงานที่ได้รับความร่วมมือจากต่างประเทศ องค์การของสหประชาชาติ เช่น องค์การอนามัยโลก องค์การอาหารและเกษตร และสถาบันการมาตรฐานระหว่างประเทศในสาขาต่าง ๆ กับจากการไต่ทำการศึกษาและติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานในประเทศไทย ผู้เขียน มีความเห็นว่าในขั้นแรกที่หน่วยงานที่สมควรเป็นผู้ริเริ่มดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับ มาตรฐานและผลการทดลองวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์คือ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยอาจ ดำเนินงานร่วมกันหรือขอความร่วมมือจากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เพราะสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานใหม่ที่ดำเนินการ เกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ผ่านมาเป็นไปอย่าง รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ข้าราชการเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานและงานใน หน้าที่ของตนเป็นอย่างดี และทราบวาประเทศเรายังขาดข้อมูลหรือปัจจัยอันใดที่จำเป็นต้องใช้ในการกำหนด

มาตรฐาน ในชั้นต้นรัฐบาลจึงควรสนับสนุนให้เพิ่มหน่วยงานคลัง กล่าวขึ้นในสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นอกจากนั้นควรมีการเพิ่มอัตรากำลัง และรับสมัครผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ เข้ามารับตำแหน่งมากขึ้น รวมทั้งส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานออกไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่ตนมีพื้นฐานความรู้อยู่แล้วด้วย

๒. ปัญหาการควบคุมติดตามผล

การควบคุมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน การทำหรือนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มีปัญหาที่ทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัวเท่าที่ควร เนื่องจาก

(๑) มีกำลังเจ้าหน้าที่น้อยไม่เพียงพอกับปริมาณงาน

(๒) ขาดแคลนพาหนะที่ใช้ในการตรวจโรงงานและขนตัวอย่าง

(๓) หน่วยงานที่ทำการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ยังไม่พร้อม การตรวจสอบผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดต้องรอผลนาน การตรวจสอบตัวอย่างที่เก็บมาจากโรงงานบางครั้งต้องใช้เวลาประมาณ ๔ - ๕ เดือน เนื่องจากห้องทดลองตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไปให้ทำการตรวจสอบยังขาดเครื่องมือและกำลังคน

(๔) กฎหมายไม่ให้อำนาจให้เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติ เพราะตามพระราชบัญญัติพนักงานเจ้าหน้าที่จะจับกุมผู้ฝ่าฝืนมาลงโทษได้ก็ต่อเมื่อเห็นว่ากำลัง กระทบความผิคนั้นจริง และการอายัดสินค้าที่มีคุณภาพไม่ถูกต้องจะทำได้เมื่อสินค้านั้นผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้ว และในทางปฏิบัติจะทราบว่าผลิตภัณฑ์ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานก็ต่อเมื่อทำสำเร็จออกมาแล้วจึงไม่สามารถจับกุมผู้ประกอบการได้เนื่องจากมีอยู่ในระหว่างการผลิตสินค้านั้น จะทำได้เฉพาะการอายัดสินค้าซึ่งก่อให้เกิดปัญหาว่าจะนำสินค้านั้นไปทำอย่างไรต่อไปอีก

ด้วย

(๕) ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ในการควบคุมการผลิตอาหารสำเร็จรูปพร้อมกัน

ขอเสนอแนะ

๑. เพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ เกี่ยวกับการติดตามผลการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน การทำหรือนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. จัดตั้งหน่วยตรวจสอบเคลื่อนที่ (Mobile Unit) ซึ่งมีลักษณะเป็นห้องทดลองเคลื่อนที่ เพื่อสามารถทำการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่เคลื่อนที่แบบตัวอย่ง และทราบผลรวดเร็วถ้ามีปัญหาจะได้แก้ไขได้ทันที การจัดทำหน่วยตรวจสอบเคลื่อนที่หนึ่งชุดหนึ่งต้องใช้เงินจำนวนนับล้านบาท จึงสมควรที่รัฐบาลจะพยายามจัดตั้งหน่วยตรวจสอบเคลื่อนที่ขึ้น ทั้งนี้ อาจขอความร่วมมือจากต่างประเทศด้วยก็ได้

๓. ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้รัดกุมและก่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

๔. ส่งเสริมให้มีการประสานงานของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกัน หรือต่อเนื่องกัน เช่น กรมทะเบียนการค้า กรมโรงงานอุตสาหกรรม กองควบคุมอาหารและยา และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยจัดให้มีการประชุมหรือพบปะ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนปรึกษางานระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว นับตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงพนักงานปฏิบัติการ

๓. ปัญหาการส่งเสริมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน

ปัจจุบันมาตรฐานที่กำหนดขึ้นแล้ว ๑๐๘ มาตรฐานเป็นมาตรฐานบังคับที่ผู้ผลิตต้องปฏิบัติตาม ๕ มาตรฐาน สำหรับมาตรฐานที่ให้เลือกรับใช้ได้ตามความสมัครใจมีผู้ผลิตที่ทำผลิตภัณฑ์ใหม่คุณภาพสมบัติตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ๓๖ มาตรฐาน รวมเป็นมาตรฐานที่ไต่มาเข้าใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง ๔๑ มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๐ ของมาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว การที่ผู้ผลิตไม่นิยมขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานเนื่องจาก

(๑) ไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำผลิตภัณฑ์ให้ไปมาตรฐานหรือการขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์ตนผลิต เพราะอาจจะเห็นว่าเท่าที่เป็นอยู่นั้นก็ขายผลิตภัณฑ์ได้แล้ว

(๒) ความสามารถในการผลิตของผู้ผลิตบางรายอาจจะไม่ถึงขั้นที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน แม้จะต้องการใช้เครื่องหมายมาตรฐานเพื่อช่วยในการโฆษณาหรือก่อให้เกิดความเชื่อถือแก่ผู้บริโภคก็ไม่สามารถทำได้

(๓) บางกิจการเห็นว่าการทำผลิตภัณฑ์ใหม่คุณภาพตามมาตรฐานทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นราคาขายที่จะต้องสูงขึ้นตามทำให้ขายได้ลำบาก นอกจากนั้นการขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานยังทำให้ผลิตภัณฑ์ต้องอยู่ในการควบคุมตรวจสอบของรัฐบาล ถ้าเกิดข้อผิดพลาดในการผลิตทำให้คุณภาพไม่ตรงตามมาตรฐานและ

รัฐบาลตรวจพบผลิตภัณฑ์นั้นจะถูกขายหน้าออกขายไม่ได้ โดยที่มีได้คิดถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้
เครื่องหมายมาตรฐาน

ขอเสนอแนะ

๑. ควรพิจารณากำหนดมาตรฐานต่าง ๆ เป็นมาตรฐานบังคับเพิ่มมากขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้
บริโภคและเป็นผลดีแก่เศรษฐกิจของชาติ แมว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้ผู้ผลิตขนาดเล็กหรือผู้ผลิตที่มี
ความสามารถทางการผลิตไม่ไต่ระดับ ต้องเลิกกิจการและก่อให้เกิดการว่างงานขึ้นก็ตาม แต่หาพิจารณา
ผลิตภัณฑ์ไม่ตองใช้เงินลงทุนหรือเทคนิคในการผลิตสูงมาก และทางรัฐบาลให้ความช่วยเหลือในการพัฒนา
ปรับปรุง และให้ความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ก็ควรจะสามารทำให้โรงงานขนาดเล็กสามารถพัฒนาการผลิตให้
ได้มาตรฐานได้

๒. ตามที่คณะรัฐมนตรีเคยลงมติให้ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานของรัฐที่เรียกชื่อ
อย่างอื่น กำหนดรายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่จะใช้ในราชการตามมาตรฐานที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กำหนดไว้ และถ้าผลิตภัณฑ์ใดมีผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐานควรระบุให้ใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์ใด
มาตรฐานนั้น ทั้งนี้ส่วนราชการต่าง ๆ ควรจะปฏิบัติตามมติรัฐมนตรีดังกล่าวอย่างเคร่งครัดเพื่อเป็นการ
ส่งเสริมให้ผู้ผลิตหันมาสนใจที่จะทำผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสนใจการขอใช้เครื่องหมาย
มาตรฐานกับผลิตภัณฑ์ของตน ซึ่งจะทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถเลือกซื้อแต่สินค้าคุณภาพดีได้
มาตรฐานได้มากขึ้น

๓. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้สินค้าที่มีเครื่องหมาย
มาตรฐาน เมื่อผู้ซื้อเลือกซื้อแต่สินค้าที่มีเครื่องหมายมาตรฐานก็จะมีผลทำให้ผู้ผลิตที่สามารถผลิตสินค้าให้มี
คุณภาพตรงตามมาตรฐานของใช้เครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์ของตน ผู้ผลิตที่การผลิตยังไม่เข้ามาตรฐาน
ก็จะพยายามปรับปรุงผลิตภัณฑ์ของตนให้สามารถขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานได้ เพราะจะทำให้สินค้าของตน
เป็นที่น่าสนใจและสามารถแข่งขันกับสินค้าอื่น ๆ ได้

๔. จัดการอบรมหรือจัดหน่วยให้คำแนะนำผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดเล็กให้ทราบถึงเทคนิค
ใหม่ ๆ ที่จะเป็ประโยชน์ในการผลิตและเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการควบคุมคุณภาพที่จะช่วยลดต้นทุน
การผลิตลง และทำให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๕. การส่งเสริมการลงทุนควรกำหนดให้ผู้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีการกำหนด
มาตรฐานผลิตภัณฑ์นั้นแล้วต้องทำการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้